

llegir-ne algunes. Va ser un bon dia, en oír parlar uns joves alcoians, quan em vaig adonar que estava produint-se un canvi lingüístic brusca i molt important. I vaig veure ben clar que en aquest canvi estava perdent-se una part importantíssima de la llengua que m'és tan volguda. Aleshores va ser quan vaig agafar les frases que tenia recollides i vaig extreure'n tantes paraules i locucions genuïnament valencianes com vaig poder, fins a aconseguir-ne una llista de quasi 2.300, i vaig decidir escriure un llibre en el qual aparegueren relacionades per orde alfabètic, posant com a exemples les frases reals que jo tenia arreplegades i, d'aquesta manera, conservar aquesta part de la nostra llengua, tan entrançable. En fer-ho em vaig adonar que moltes d'aquestes paraules i locucions no figuren en els diccionaris normatius i

que algunes no les recull cap diccionari. Algunes sí que hi són, però no amb el significat a què em refereixo, sinó amb un altre de diferent. Vaig pensar que, encara que representés per a mi un esforç molt més gran, era convenient que expliqués cadascuna de les paraules i locucions relacionades en el llibre, a més a més d'acompanyar-les de les frases que aprofiten d'exemple il·lustratiu. Finalment vaig decidir incloure els sinònims del mot o de la locució estudiats que solem emprar els valencians, els sinònims habitualment utilitzats per la llengua estàndard i els equivalents castellans. En aquest llibre, titulat *Valencià en perill d'extinció* i que es ressenya en aquest número de LENGUA NACIONAL, he recollit 835 paraules i locucions que ben segur que poden ser un enriquiment per a l'amic lector que se les vulgui mirar. ♦

Anem junts, per la llengua i el territori

per Daniel Ruiz-Trillo

Més de 60.000 persones van recórrer, el passat 6 de maig, els carrers de València sota el lema «25 d'abril-11 de setembre: anem junts, per la llengua i el territori».

Durant el matí, un miler de regidors –de més de 12 partits diferents– de Cultura i Medi Ambient dels Països Catalans van constituir, sota l'aixopluc de la Institució Joan Fuster, l'Assemblea de Regidors, acompanyats d'un centenar d'alcaldes. D'aquesta manera, el poder cívic trencava de manera explícita l'article 145 de la Constitució Espanyola, que nega el dret a la confederació.

Al vespre es va celebrar a la plaça de bous un espectacle, anomenat Germanies 2007, que canta el passat, el present i el futur dels Països Catalans, interpretat per Lluís Llach amb la col·laboració de Xavier Torra, Lucrècia i dues-centes veus d'arreu de la nació: els cantants del Misteri d'Elx, l'Orfeó Català, els Blavets de Lluc, l'Institut Musical de Fraga i el Liceu Joan Lurçat de Perpinyà. Hi van assistir 26.000 persones.

Aquest espectacle es va poder fer, malgrat la prohibició de la Diputació de València (una prohibició "raonable" segons Zaplana), amb una excusa banal. Però la tercera part del concert no es va poder celebrar per "mesures de seguretat" (segons deien pels altaveus), és a dir, a causa d'una amenaça feixista que tenia per objectiu aconseguir per les males allò que no havien pogut aconseguir per les bones: fer callar la veu d'un poble. No ho aconseguiran. ♦

FOTO: DANIEL RUIZ-TRILLO